

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 228

1 iulie — 7 iulie 2007

Duminica a cincea după Rusalii

LUNI: Sf. Voievod Ștefan cel Mare

Grafică realizată de Miruna-Ioana Nicolaev

Din cuprins:

◆ Patima - războiul nevăzut al ființei noastre	2
◆ Din tâlcuirea Evangheliei duminicii — Despre războiul cu demonii	3
◆ Acatistul Bunei Vestiri - Tâlcuiri și semnificații (XIV) -	4

Evangelia duminicii

(Matei VIII, 28-34; IX, 1)

VIII

28. Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea.

29. Și iată, au început să strige și să zică: Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești?

30. Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând.

31. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci.

32. Și El le-a zis: Duceți-vă. Iară ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s-a aruncat de pe țărniță în mare și a pierit în apă.

33. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplate cu demonizații.

34. Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor.

Patima - războiul nevăzut din ființa noastră (II)

Pentru cei mai mulți dintre cei ce consumă alcool în mod sistematic, până la dependență, rezultatul final al băutului lor este moartea, cauzată fie de accidente rutiere, fie de afecțiunile fizice, sinuciderilor, fie de expunerile necontrolate la factorii de mediu, datorită inconștienței, discernământului redus, fie altor cauze legate de consumul de alcool sau droguri. Adeseori medicii care tratează bolile sau problemele fizice cauzate de băut își informează pacientul asupra riscurilor pe care le comportă, dacă vor continua să consume alcool. Cu toate acestea, de cele mai multe ori, pacientul continuă acest consum ajungând în cele din urmă să moară datorită complicațiilor fizice cauzate de alcool.

Nu există vindecare cunoscută pentru alcoolism, cu toate că boala poate intra în remisie. Alcoolismul este o afecțiune cronică, asemănătoare diabetului, bolilor cardiovasculare, sau altor boli similare. Pentru diabetic, urmarea indicațiilor medicului și orientarea spre un stil de viață sănătos, îi permit pacientului afectat să se "recupereze" atât timp cât își menține programul de recuperare recomandat. Dar diabeticul, la fel ca și alcoolicul, nu este niciodată "vindecat". Dacă vor relua consumul de dulciuri/alcool vor avea aceleași probleme. Pentru ei, recuperarea înseamnă dietă, exercițiu și un stil de viață sănătos care le permite să-și mențină sănătatea.

Pentru alcoolic, "vindecarea" înseamnă bunăvoința de a lucra un program de recuperare simplu, zilnic, cu continuă angajare pe multiple planuri, fizic, intelectual, spiritual, familial social, umanitar etc, oprindu-se total de la orice fel de consum de alcool. Va trebui, așadar, să ducă o viață normală, excluzând însă alcoolul.

Alcoolicul activ este în stare de "negare" pentru că nu poate vedea realitatea situației lui. Credința greșită sau amăgirea oricărui alcoolic este că el poate bea normal. O dată ce s-a ajuns la un anume stadiu de abuz în consumul de alcool, totul devine foarte periculos, el nemaiputând să se oprească din băut dintr-o dată. Iar noțiunea de "abuz" nu e în legătură cu o anumită cantitate de alcool, ci, de obicei, cu cât boala alcoolismului este mai avansată, cu atât cantitatea ce se consideră "abuz" e mai mică. Practic, consumatorul devine foarte bolnav, apare transpirația abundentă, tremurături, atacuri de apoplexie, crize cardiace, halucinații și alte simptome de sevraj. Atunci când consumul de alcool a ajuns până în acest stadiu, alcoolicul va trebui fie să bea, fie să experimenteze sevrajul - dezobișnuirea progresivă, care este dramatică, de multe ori, provocând complicații psihice și un mare disconfort. Problema e că, dacă el continuă să bea, totul va fi și mai rău.

Cel mai la îndemână test pentru oricare consumator de alcool pentru a se verifica pe sine dacă este sau nu este dependent, adică bolnav sau nu de alcoolism, este încetarea cu desăvârșire a consumului de alcool pe perioadă determinată de câteva zile, sau chiar mai mult. Ca preot, cu ocazia construirii bisericii noi din

parohia Prisacani, am observat la mulți dintre muncitorii din zona Bicovinei, cu care am colaborat, "moda" jurământului făcut în biserică, la preot, referitor la reținerea de a consuma alcool pe perioade lungi de timp, de la un an la cinci ani, sau chiar pe toată viața, ca măsură personală de a "sanționa" un abuz ocazional de alcool. Măsura aceasta severă am observat-o mai cu seamă la tinerii căsătoriți, care aveau în față multe idealuri și considerau că prin aceasta vor stimula potențialul economic al familiei întemeiate. Desigur, însă, avea în vedere "tratarea" radicală a unei slăbiciuni personale în fața "licorii" și în prezența anturajului, iar motivația religioasă juca un rol important, atât pentru cel în cauză, cât și pentru cei tentați să-l ademenească.

În cazul în care o persoană nu poate înceta consumul nici măcar pentru o zi, este probabil ca el să experimenteze deja simptomele dependenței, astfel încât, eronat, își va construi argumentul că bea pentru a se auto-trata. Apoi, concomitent cu avansarea bolii, survine frica privind simptomele și consecințele sevrajului, care sunt, pe cât de diferite, pe atât de greu de depășit. De aceea, se recomandă asistența din partea medicului. Fără asistență medicală, 20% dintre cei care intră în sevraj au atacuri de apoplexie și mor ca rezultat al acestor convulsii. Din respect pentru familie, pentru cel răposat dar și față de normele deontologice, în certificatul de deces medicul va consemna "atac de cord" sau "insuficiență cardiacă", fără a specifica de obicei cauza reală a decesului (alcoolism în faza de delirium tremens).

Oprit total de la alcool, băutorul sistematic sau dependentul sau alcoolicul va deveni neliniștit, iritabil și nemulțumit. Va începe să fie certăreț, cu o gândire rigidă și, în general, se va simți mizerabil, cu frecvente stări de deznădejde și un pesimism iremediabil. Nu își va găsi pacea decât dacă va consuma doar "un păhărel" de alcool, pentru a "reveni la normalitate". Nu înțelege de ce același alcool care lui i-ar face mult rău, poate fi consumat de alții fără a le crea vreo problemă.

Starea aceasta cunoscută sub numele de "beție uscată" îl va menține într-un dezechilibru emoțional, mental și spiritual cu multe dificultăți de adaptare și integrare în familie și societate.

Pentru a-și găsi ușurarea, pentru a depăși prima etapă după ce a renunțat la consumul de alcool, omul va trebui să se schimbe și să evolueze pe plan spiritual, emoțional și mental. Fără aceste schimbări spirituale care îl vor ajuta și în alte domenii ale vieții sale, alcoolicul va cauta eliberarea din durere și confuzie consumând iarăși alcool.

Programul de recuperare al fiecărui individ este un proces complex care cultivă abilitățile de recuperare pentru a se atinge scopul: o viață liniștită și senină fără consum de alcool. Aceste abilități de recuperare țin în primul rând de voința personală și se deprind, de obicei, nu în izolare resemnată, ci prin inserare socială și dialog, un rol important jucând în acest sens programele de tratament și asistență specializată.

Pr. Mihai Mărgineanu și Alexandru Stratulat

Bibliografie:

- Floyd Frantz, "Manual despre alcoolism"
- Program de Informare despre Alcoolism pentru Parohiile Bisericii Ortodoxe, "Sf. Dimitrie Basarabov".

Încredințați fiind de faptul că există și în parohia noastră opinii și relatări interesante pentru această delicată temă, vă adresăm invitația și apelul nostru pentru a ne oferi în scris, pe forum-ul parohiei sau pe adresele de e-mail, mărturii și experiențe personale care pot fi de folos semenilor.

Din tâlcuirea Evangheliei duminicii

- Despre războiul cu demonii —

1. Fii întotdeauna cu grijă, atât când ești fericit, precum și atunci când ești trist. Când ești fericit să nu-ți pierzi controlul prin vivacitate și prea multe râsete și nici când ești trist nu ar trebui să fii prea înnegurat încât să se vadă acest lucru. Motivul este acela că satana ne aruncă gânduri precum săgețile, dar el nu poate ști dacă inima noastră este receptivă la ele. Dar, întrucât el este expert, o dată ce aruncă o săgeată - adică, o dată ce ne asaltează cu un gând rău - el ne observă figura și toate mișcărilor trupului nostru și bazându-se pe ele, el măsoară cât de bine a lovit săgeata inima noastră. Dacă păstrezi o stare echilibrată atunci ești fericit și când ești trist, divolul nu știe exact ce se întâmplă înlăuntrul tău și astfel, nu știe cum să te lupte.

2. Noi trecem prin mijlocul a numeroase capcane, așadar, nu ne e permis să purcedem la drum superficial, dacă vrem să evităm capcanele. Să ținem ochii larg deschiși, imitându-i pe Heruvimii cei cu ochi mulți, așa încât să luăm vicleșugurile satanei în răs și să urcăm cu aripile gândurilor dumnezeiești prin atmosfera duhovnicească.

3. Să te rogi mereu lui Dumnezeu ca să-ți dăruiască o judecată sănătoasă. Gândește-te

Rugăciune în vreme de necaz și nefericiri

Doamne, norii negri ai nefericirilor se grămădesc asupra capului meu și întristările chinuitoare mă îngrozesc. Dar, deși sufăr, nu cârtesc împotriva Ta, Preabunule, căci Tu ești totdeauna sprijinitorul meu și piatra cea neclintită, pe care sunt întemeiate nădejțile mele. Tu cunoști, Dumnezeule, pricinile nefericirilor și întristărilor mele și îngrijești de soarta mea. Deși sufăr, dar știu că Tu mă iubești și această încredințare mă încurajează. Plin de nădejde în dragostea și în bunătatea Ta, nu voi lăsa să mă biruiască împotrivrile soartei, ci mă voi lupta cu mult curaj și cred, că având ajutorul Tău voi ieși biruitor. Cel ce cârmuiești lumea și soarta muritorilor, cârmuiește și corbia vieții mele, cea izbită de valurile ispitelor, spre liman liniștit. Înțelepciunea Ta să mă povățuiască pururea în calea binelui și a fericirii, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. AMIN

înainte de a vorbi. Încă nu ai experiență în ceea ce privește vicleșugurile diavolului, al cărui țel este acela ca niciodată să nu ai pace.

Uneori din dreapta și alteori din stânga; uneori cu propriile tale probleme și alteori cu ale altora, el te ocupă mereu așa încât sufletul tău să nu fie vreodată calm, iar tu ești incapabil să-I vezi profunzimile, acolo unde există încă multă mizerie. Să nu vă ocupați cu altceva decât cu voi înșivă. Să te faci prost ca să devii deștept; fă-te neștiutor pentru Domnul, ca El să-ți descopere înțelepciunea Sa.

4. Fără ajutorul lui Dumnezeu, noi suntem incapabili să facem ceva bun. De aceea, avem nevoie de multă smerenie pentru a afla odihna sufletelor noastre.

Cel rău nu va înceta niciodată să arunce asupra noastră săgețile lui arzătoare și să încerce să ne supună și să ne domine. Dar și noi avem multe arme ucigătoare. În special, rugăciunea "*Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă*". Iată de ce el încearcă să ne lupte într-un mod indirect. Dar Hristosul nostru ne luminează cu sfintele sale porunci și luptăm împotriva lui. Dacă noi luptăm să păzim permanent cuvântul lui Dumnezeu, noi nu numai că ne mântuim sufletele, dar devenim și vasele prin care Dumnezeu este slăvit. "*Cei ce Mă slăvesc, îi voi slăvi și Eu*" (I Regi 2, 30).

5. Roagă-L pe Domnul: "*Și nu ne duce pe noi în ispită*" (Matei 6, 13).

Acest război, așa cum spune Sf. Isaac Sirul, e dus din cauza mândriei, trufiei și împietririi inimii. Remediul este smerenia, recunoașterea propriei tale judecăți incorecte, precum și ascultarea și încrederea în părintele tău duhovnicesc. Smereste-te; doar acest medicament de va mântui.

Dumnezeu ți-a trimis toate aceste ispite din dragoste ca să te sperie, așa încât să te poți aduna, să-ți vii în sine, să te smerești și să-ți ceri iertare.

Să știi că dacă ai răbdare în acest război și te smerești înaintea lui Dumnezeu și a fraților tăi, Dumnezeu îți va dărui mult har și iluminare lăuntrică; ochii sufletului tău vor fi deschiși și vei vedea în ce mare întunecime te-ai aflat. Curajul pe care-l ai se datorează harului lui Dumnezeu care te ajută în aceste ispite. Căci fără curaj, nădejde și credință, există un mare pericol în astfel de ispite. Nu te teme de nimic; pune-ți toată nădejdea în Dumnezeu. *Teme-te de Dumnezeu și de judecățile Sale, căci atunci când El hotărăște să ne pedepsească cu o anume pedeapsă din cauza mândriei noastre, cine poate să-L oprească?*

(după Comori duvonicești din Sfântul Munte Athos. Culese din scrisorile și omiliile Avvei Efrem, pp. 157-161)

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602
E-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la

Acatistul Bunei Vestiri - Tâlcuiri și semnificații (XII) -

(continuare din numerele trecute)

“În fața Născătoarei de Dumnezeu, diavolul nu are îndrăzneală și se cutremură numai și la auzul numelui ei. Prin nașterea Domnului Nostru Iisus Hristos, prin ascultarea, smerenia, credința, încrederea în cuvintele lui Dumnezeu, păstrarea fecioriei sufletești și mentale, prin toate virtuțile ei, a învins vicleniile îngerilor căzuți, biruindu-I”.

Deoarece Maica Domnului are puterea și darul de a se ruga pentru oameni în fața lui Dumnezeu, de a media pentru noi pentru a intra în rai și se cuvine o reală cinstire. Ușile Raiului s-au deschis când Fecioara, a născut cu trup pe Dumnezeu. Prăpastia dintre cer și pământ a fost desființată, iar cele cerești, îngerii se bucură și slăvesc împreună cu cele pământești, oamenii.

Cu cât “mai râvnitor”, cântă Biserica cu atât ne păzesc pe noi îngerii, iar când sufletul e în iubirea lui Dumnezeu, cât de bune, cât de plăcute și vesele sunt aici toate, deși și în aceasta sunt întristări și, cu cât este mai mare iubirea, cu atât mai mari sunt și întristările. La Sfâna taină a botezului, a cununiei, a hirotoniei, atunci când participăm noi cei ce suntem în trup și păcătoși, ne rugăm și dănuim împreună cu îngerii, în jurul cristelniței, în jurul Sfintei Evanghelii, a Sfintei Cruci etc.

Dumnezeiasca dragoste, pe care au simțit-o Apostolii, Sfinții din toate vremurile, pentru Născătoarea de Dumnezeu a făcut ca să o laude neconținut. Apostolii, cei care au fost martori și au cunoscut pe Cel întrupat din Fecioara Maria, și i-au cunoscut învățătura, i-au văzut minunile și slava au vestit frumusețea și sfințenia Fecioarei

Maica Domnului este îndrăznirea cea nebiruită a mucenicilor, fiindu-le sprijin în lupta pe care o dădeau pentru Împărăția lui Dumnezeu. Ea le-a fost model și încurajare. Temeiul cel tare al credinței creștine este recunoașterea și mărturisirea că Sfânta Fecioară Maria este Născătoare de Dumnezeu. Cine nu crede aceasta este despărțit de Dumnezeu. După El, de Maica Domnului depinde mântuirea noastră.

Prin Ea am dobândit și am cunoscut darul lui Dumnezeu, fiindcă prin Ea am primit puțința îndumnezeirii. Maica Domnului reprezintă tot ce are mai de preț firea umană, căci prin Ea s-a dovedit puterea deplină a omului împotriva satanei. Deși persoană umană, născută asemenea nouă, a ridicat firea noastră în slava Sfintei Treimi. Sub milostivirea Ei, avem nădejde de mântuire.

Nicoleta Gabara

Bibliografie:

Monah Teoclit Dionisiatul, *Maica Domnului în teologia și iconografia Sfinților Părinți*, Editura Bizantină, București, 2002.

Gând de duminică

Omul bolnav inspiră milă, omul neputincios, bunăvoință, omul aflat în necaz, compasiune, omul căzut în ispită, înțelegere; ce inspiră omul demonizat, stăpânit de diavol? - Groază, frică, disconfort și dorința de a te îndepărta grabnic de el! Ce ce? Pentru că vezi în el un instrument al răului, o unealtă care lucrează irațional, orbește, mânăuită de cel rău. Precum cei doi demonizați din ținutul Gadarenilor.

Imaginea înfricoșătoare a omului stăpânit de diavol nu poate să nu trezească întrebarea: cum a fost posibilă o astfel de înrobire pentru o ființă ontologic bună și înzestrată cu libertate, putere și inteligență? Chipurile contorsionate ale demonizaților gadareni, reflexia șocantă pe care o provoacă sunt de fapt forme extreme, așa spune terminalele ale posedării. Pentru noi, cei de astăzi înșelăciunea diavolească s-a perfecționat, e mult mai subtilă, mai insinuantă.

Dar oare, mai există astăzi demonizați? Privind la comportamentul celor din jur și, deopotrivă, la propriile paradoxuri comportamentale ne dăm seama că ceva nu e în regulă, dar nici să ne considerăm cu toții posedați! Și totuși, în multitudinea de informații, oferte, posibilități și provocări fără precedent trebuie să recunoaștem că e foarte greu să-ți păstrezi libertatea de a lucra binele în lume. Astăzi, înrobirea noastră față de cel rău nu înseamnă doar o alienare a dreptei socotințe, așa cum s-a crezut despre bolnavii psihici, multă vreme și în mod eronat priviți ca îndrăciți. Este practic, alienarea întregii ființe prin zămisirea în noi a păcatului. Precum împlinirea voinței lui Dumnezeu atrage primirea Harului divin, tot așa neascultarea față de El prin păcat va zămisli înclinația păcătoasă careia este foarte greu a te împotrivi.

Diavolul zilelor noastre nu mai este așa de urât și înfricoșător. Dimpotrivă, este plăcut, frumos, îți este accesibil, te simți bine. Cu oarecare răzvrătire te întrebi: de ce e păcat ce-mi place? - Dar ce-ți place îți face și bine? Iar acel bine, la ce anume îl raportezi pentru o corectă identificare a sa? De aici necesitatea unei statornice legături cu Dumnezeu “Izvorul înțelepciunii”. De la păcat, prin patimă, ajunși la starea păcătoasă, progresiv ni se alterează ființa și credința.

Dar parcă și zilele noastre au rămas de domeniul trecutului. Urâtul, dezagreabilul, violența, plăcerea carnală și în genere tot ceea ce șochează au devenit pilaștri puternici care sprijină conștiința contemporanilor ce par a striga cu aceeași revoltă: “Ce ai cu noi, Iisuse?”

O soluție pare a ne sugera un text paralel al pericopei (Marcu 5, 18): apropie-te de Dumnezeu și sentimentul de împlinire umană va estompa toate căderile și îndoielile personale!

Pr. Mihai Mărgineanu